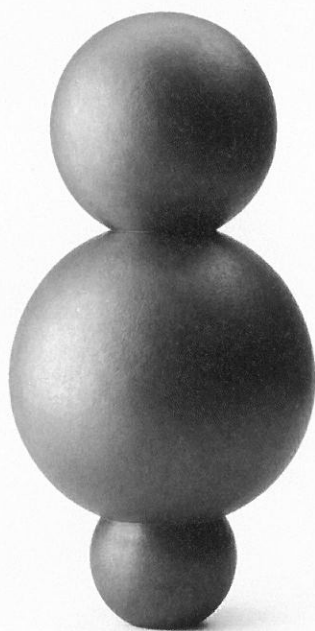

Een overzicht van het werk van David Huycke, gecombineerd met onderzoek van masterstudenten en docenten met wie hij de voorbije tien jaar heeft gewerkt aan de PXL-MAD in Hasselt: dat is de boeiende najaarstentoonstelling in het Duitse Goldschmiedehaus in Hanau.

Black Snow, David Huycke

Dat in Hanau een overzicht van het werk van David Huycke wordt getoond — een periode van twintig jaar — heeft zo zijn redenen. Het Goldschmiedehaus organiseert sinds 1965 de internationale zilvertriennale. Vanaf 1995 heeft David Huycke er aan vijf op elkaar volgende triënnales deelgenomen. In 1996 organiseerde het Goldschmiedehaus ook de tentoonstelling en wedstrijd *Granulation 1996*, een manifestatie die achteraf gezien voor David Huycke heel belangrijk is geweest. Hij kwam er voor de eerste keer in aanraking met de granulatietechniek die hij op

onverwachte wijze gebruikte. Het zilvergranulaat werd niet als ornament binnen een traditie van goudsmeedkunst ingezet, wel als bouwstenen voor halfbolle, sculpturale objecten. Deze vernieuwing en interdisciplinaire benadering heeft hij nadien verder onderzocht in het kader van een doctoraat in de kunsten.

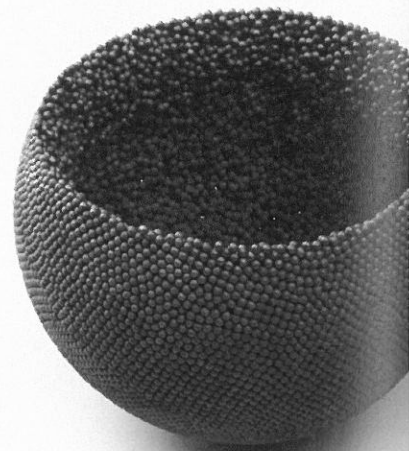
In Hanau wordt ook recent werk getoond. Hierin neemt David Huycke meer afstand van de onderzoeksvraag van het doctoraat. Huycke: "De nieuwe objecten sluiten qua uitgangspunten weer meer aan bij wat ik vóór het doctoraat

deed. Meer specifiek is er niet één duidelijk afgelijnd en overkoepelend thema, waardoor de vrijheid bij deze stukken en de variatie erin opnieuw wat groter is. Er zijn een aantal remakes, zoals van de *Edge of Chaos*, een gegranuleerd werk dat op het einde van het doctoraat ontstond, waar de rand tussen orde en chaos nu scherper is afgelijnd. Dat zijn details, maar geven het nieuwe stuk een grotere finesse; het verhaal wordt duidelijker". Op de tentoonstelling in Hanau hangen ook twee zilveren spiegels die in de Design Vlaanderen

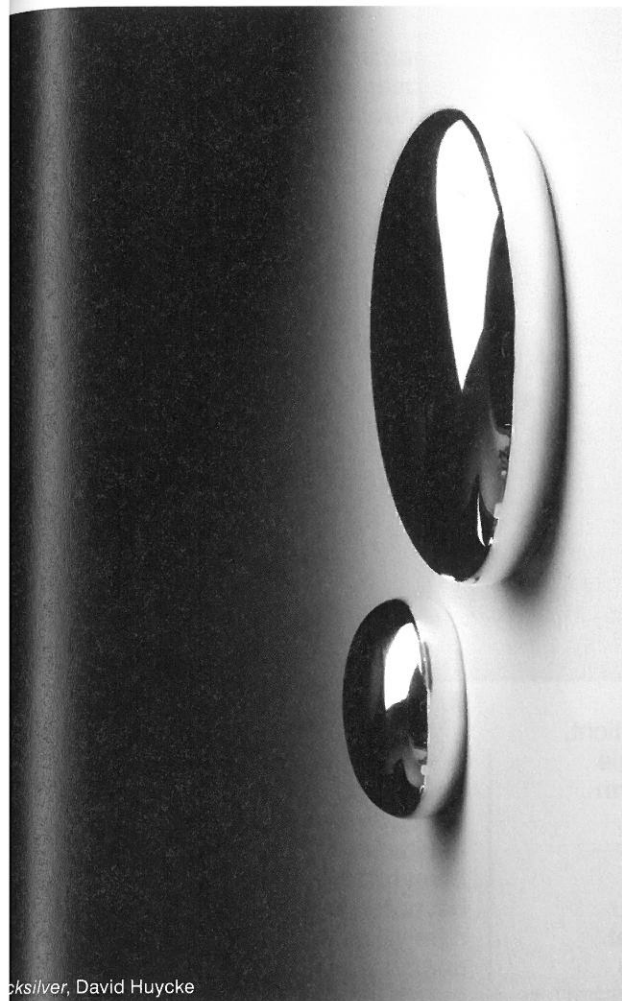
Galerie werden getoond in de expo *Reflections*. De spiegels maken deel uit van de reeks *Silent Objects*. Over deze spiegels schreef David Huycke: "*Quicksilver* is een zilveren spiegel in de vorm van een liggende ronde druppel, door de zwaartekracht ingezakt. Zilver, het metaal met het grootste reflectievermogen, vervangt het water, het materiaal dat waarschijnlijk als eerste spiegel gebruikt werd. Het gespannen oppervlak van de spiegel gaat van bijna vlak in het midden naar zeer bol aan de zijkanten, waardoor de

weerspiegelde werkelijkheid, afhankelijk van de plaats van de reflectie, een ander weerspiegeld beeld vormt; anderszids vergroot de bolle spiegel het gezichtsveld en neemt hij de volledige ruimte in zich op." Daarnaast wordt ook *Black Snow* tentoongesteld, een relatief groot sculpturaal object dat is opgebouwd uit drie zilveren bollen waarin wordt gespeeld met het vreemde idee van zwarte sneeuw versus zwart zilver. Vormelijk heeft het object ook antropomorfe eigenschappen, iets wat in het doctoraat al aan bod kwam.

Voor het tweede deel van de tentoonstelling heeft David Huycke een (subjectieve) selectie gemaakt uit het werk van alumni en collega's die nog actief zijn als juweelontwerper of objectenmaker. De selectie reflecteert de visie van het atelier Object & Jewellery en van de onderzoeksgroep MANUFACTURE (met een extra 'r' in 'manufacture' om ruimte te bieden aan frictie en fractuur). Het grootste deel zijn sieraden, vooral het hedendaagse sieraad als kunstobject. Daarnaast zijn er enkele meer seriële werken en enkele

Edge of Chaos, David Huycke

cksilver, David Huycke

meer traditionele zilveren objecten. Een aantal tendensen vallen op. Huycke: "Bij zowel de oudere als de meer recente werken is er een grote verscheidenheid aan materialen (metaal, hout, plastic, leder, perkament, ...). De switch van vooral metaal naar alternatieve materialen gebeurde al meer dan tien jaar geleden. Wat we nu herkennen in het werk is de opkomst van de 'nieuwe' computergestuurde technieken zoals 3D-printing en lasercutting. Ik heb de indruk dat bij studenten deze nieuwe technieken ook leiden tot andere benaderingen. Opeens hebben zij toegang tot methodes waarbij sneller en in grotere oplagen kan worden gewerkt. Sommige studenten gebruiken deze mogelijkheden graag, en in combinatie met een goede zin voor ondernemen (waar we in het atelier ook heel wat aandacht aan besteden) hebben ze in vergelijking met vroeger een grotere kans op een geslaagde carrière binnen de creatieve economie. Enerzijds zien we zo meer studenten die ondernemend zijn en zelf iets uit de grond proberen te stampen,

het internet gebruiken om publiek te bereiken en het idee van het seriële niet schuwen. Anderzijds zien we meer de onderzoekende kunstenaar, een student met academisch profiel, los van de stijl waarbinnen wordt gewerkt."

De tentoonstelling David Huycke & students: Best of 10 years PXL-MAD loopt van 4 oktober 2015 tot 17 januari 2016 in het Goldschmiedehaus in Hanau.

Deelnemers zijn Nyk Baeten, Céline Clossa, Sofie De Bakker, Roos De Krom, Tine De Ruysser, Mieke Dierckx, Dries Dockx, Eline Fransen, Noana Giambra, Denise Gielen, Hannes Groffy, Gésine

Hackenberg, Marleen Henot, Claudia Hoppe, An Jonckers, Hannah Joris, Bram Kerckhofs, Machteld Lambeets, Lore Langendries, Els Louwette, Gwendolyn Neven, Audi Pauwels, Jill Ryckaert, Sangdeok Han, Anneleen Swillen, Zeno Vaes, Katrijn Van Damme en Karen Wuytens.

— www.goldschmiedehaus.com